

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:270021

Datë: 14.10.2024

Numri i dokumentit: 06293881

C-IV-14-4923

Ankuesi

N I, Prishtinë.

Përfaqësuar nga avokat A D, Prishtinë.

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. “Driton Hoxha” nr. 55, Lakrishtë, Prishtinë.

Për: Palët

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Sylejman Shumolli, me 11 tetor 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- APROVOHET** ankesa si pjesërisht e bazuar dhe **NDRYSHOHET** vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së PRN093-0017 datë 03 qershor 2014.
- OBLIGOHET** e paditura AKP, që ankuesit **N I** në emër të kompensimit për asistencën sociale për periudhën prej 01 janar 2005 – 14 gusht 2007, t’i paguaj **shumën prej 600.00 €** dhe në emër të interesit ligjor prej 10 % të shumës themelore, t’i paguaj **shumën prej 60.00 €**, ndërsa pjesa tjetër e kërkesës **prej 900.75 €** përtej shumës së aprovuar, refuzohet.
- Shumat e aprovuara si në pikën 2 të dispozitivit do të përmbushen në pajtim të prioritetit sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave në procedurën e likuidimit.
- OBLIGOHET** e paditura AKP, që ankuesit t’ia paguaj shpenzimet e procedurës në shumë prej **124.00 €**.

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 23 qershor 2014, ankuesi dorëzoi në Dhomën e Posaçme, një ankesë kundër Vendimit nr. PRN093-0017 datë 03 qershor 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), me të cilin i ishte refuzuar si e pavlefshme kërkesa për kompensimin e mjeteve të asistencës sociale nga NSH “Gërmia” (në

likuidim). Ankuesi pohoi se me datë 07 shtator 2007 ka paraqitur kërkesën në AKP për pagesën e pagave të papaguara nga data 11 janar 2005 deri me datë 14 gusht 2007 për borxhin që arrin vlerën prej 1,500.75 € si dhe 20 % nga ndërmarrja e privatizuar tani e likuiduar NSH “Gërmia”. Më tej shton se AL me datë 03 qershor 2014 ka refuzuar kërkesën e tij për pagesën e mjeteve të mbetura borxh nga NSH-ja me arsyetimin se ai nuk e ka vendimin për periudhën për të cilën kërkohet se ka qenë në asistencë sociale gjatë periudhës së pretenduar. Ankuesi më tej theksoi se në bazë të vendimit të datës 04 qershor 2001 mbetet ende i paangazhuar në punë pranë kësaj ndërmarrje i cili gëzon të drejta në asistencë sociale, që vërteton se punëtori në fjalë ka qenë në marrëdhënie pune, asistencë sociale. Me datë 14 gusht 2007 AKM-ja njofton secilin se do të përfundojë marrëdhënia e punës sepse ndërmarrja në fjalë ka hyrë në likuidim me datë 25 korrik 2007. Për periudhën në të cilën AKP-ja kërkon nga punëtorët e ndërmarrjes në fjalë për plotësimin e dokumenteve për pagesat e papaguara për periudhat 11 janar 2005 – 14 gusht 2007 është e pamundur të kompletohen, për arsye se nga viti 2005 të gjitha vultat e ndërmarrjes i ka marr UNMIK-u dhe për një gjë të tillë AKP-ja ka qenë në dijeni. Ankuesi i propozon gjykatës që ta prish vendimin e kundërshtuar dhe ta detyroj AKP-në që pagat e papaguara të punëtorëve ti paguaj për periudhat e lartpërmendura dhe kërkesa e tij të shqyrtohet nga gjykata në mënyrë meritorie. Ankuesi në mbështetje të ankesës së tij ka bashkangjitur vendimin e kundërshtuar dhe dëshmitë në kopje si: Vendimin e përkohshëm mbi vazhdimin e asistencës sociale nr. 471 datë 4 qershor 2001 lëshuar nga NSH, Formularin e kërkesës për likuidim ref. L25, Njoftimin për fillimin e likuidimit të NSH-së lëshuar nga Agjencia Kosovare e Mirëbesimit (AKM) dhe Njoftimin për Përfundimin e Punësimit lëshuar nga AKM datë 14 gusht 2007.

Me 16 janar 2024, gjykata lëshoi një urdhër për ankuesin ku ndër të tjera kërkoi nga i njëjti që të dorëzonte prova relevante në mbështetje të ankesës. Me 01 shkurt 2024, përfaqësuesi i autorizuar i ankuesit dorëzoi në gjykatë autorizimin për përfaqësim së bashku me një parashtrësë duke ri - dorëzuar dëshmitë e dorëzuara nga ankuesi me ankesën e datës 23 qershor 2014.

Me 14 mars 2024, e paditura në mbrojtjen e saj të parashtruar kundër ankesës, pohoi se i përmbahet qëndrimit se AL ka bërë vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat e zbatueshme ligjore gjithashtu janë zbatuar saktësisht. E paditura konsideron se është e rëndësishme të theksohet se objekt i kësaj procedure gjyqësore është vetëm ligjshmëria (përputhshmëria me Ligjin 04/L-034) e vendimit të AL. Në këtë kontekst, neni 74.2 i Ligjit 06/L-086 parashikon që ankesat e dorëzuara në DHPGJS kundër vendimeve të AL duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034 për AKP-në. Prandaj, në pajtim me qëndrimin e vet parashtruesit, vendimi nuk bie në kundërshtim me asnjë dispozitë të Ligjit 04/L-034 dhe prandaj nuk ka bazë ligjore për të shfuqizuar vendimin. Rrjedhimisht, në zbatim të Nenit 74.2 të Ligjit 06/L-086 ankesa në fjalë është e pabazuar. E paditura më tej shton se pretendimet e ankuesit janë të pavlefshme. Neni 36.2.2 i Shtojcës së Ligjit për AKP-në, parashikon “...*elementet në vijim përbëjnë bazë të mirë dhe të mjaftueshme sipas këtij ligji për refuzimin e një Kërkesë apo interesi të pretenduar të kapitalit apo pronësisë... Dokumentacioni për Kërkesën apo interesin e pretenduar i paraqitur nga kreditori i pretenduar apo bartësi i interesit të pretenduar, mbetet jo i plotë edhe pas kërkesës nga kreditori i pretenduar për dokumente apo dëshmi plotësuese*”. Bazuar në dispozitat e mësipërme, kërkesa duhet të jetë paraqitur në gjykatë apo ndonjë autoritet tjetër kompetent brenda tre vjetëve, nga

momenti kur NSH-ja pretendohet të mos ketë përmbushur obligimet e saj ndaj parashtruesit që rrjedhin nga marrëdhënia e punësimit. Prandaj, ky AL vendosi që të refuzoj këtë kërkesë si të pavlefshme. E paditura i propozon gjykatës që të refuzoj ankesën si të papranueshme dhe të pabazuar si dhe të vërtetoj vendimin e AL në pajtim me nenin 74.4 të Ligjit Nr.06/L-086. E paditura në mbështetje të mbrojtjes së saj ka bashkangjitur vendimin e kundërshtuar.

Për detaje të tjera, referimi mund të bëhet në dosjen e lëndës.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa aprovohet si pjesërisht e bazuar dhe ndryshohet vendimi i kundërshtuar i AL.

Në bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa e vërtetojnë atë dhe merr këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42 pika 2 e Ligjit për Dhomën e Posaçme, parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësia apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese), ndërsa, pika 3 parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (*ei incumbit probatio qui dicit*).

Nga pohimet e palëve dhe shkresat e lëndës gjykata gjen se ankuesi ka kundërshtuar vendimin e AL nr. PRN093-0017 datë 03 qershor 2014, me të cilin vendim, edhe pas kërkesës për dëshmi dhe informacione shtesë ishte refuzuar në mungesë të provave kërkesa e tij për kompensimin e mjeteve të asistencës sociale në shumë prej 1,500.75 € për periudhën kohore prej 1 janar 2005 – 14 gusht 2007 nga NSH “Gërmia” (*në likuidim*).

Ankuesi, bazën e kërkesës së tij ndër të tjera e mbështet në Formularin e kërkesës për likuidim ref L25, Vendimin e përkohshëm mbi vazhdimin e asistencës sociale nr. 471 datë 4 qershor 2001, Listën e punëtorëve në asistencë sociale I – XII 2005 – Analiza e asistencës sociale përfunduar me 31 dhjetor 2005; faqe 1-9, (Listë e cila nuk është dorëzuar në këtë lëndë por në disa lëndë të

kësaj natyre që janë shqyrtuar në gjykatë si: C-IV-14-4965, C-IV-14-6120, C-IV-14-6448, etj.), Njoftimin për Fillimin e Likuidimit, Njoftimin për Përfundimin e Punësimit datë 14 gusht 2007 lëshuar nga AKM, si dhe në pohimet e parashtruara në ankesë.

Nga Lista e punëtorëve në asistencë sociale I – XII 2005 – Analiza e asistencës sociale përfunduar me 31 dhjetor 2005; faqe 1-9, vërtetohet fakti se ankuesi kishte statusin e punonjësit në asistencë sociale dhe se NSH-ja i kishte mbetur borxh ankuesit shumë bruto prej 600.00 € në emër të asistencës sociale për periudhën 1 janar – 31 dhjetor 2005 (nr. rendor 111). Andaj, gjykata e aprovon pjesërisht kërkesën e ankuesit pra shumë prej 600.00 €, duke u bazuar në të e veçanërisht duke ia falur besimin listës së punëtorëve në asistencë sociale I – XII 2005 – Analiza e asistencës sociale përfunduar me 31 dhjetor 2005 (një kopje e listës në fjalë, me këtë rast vendoset në dosje të kësaj lënde si dëshmi relevante), ndërsa pjesën tjetër të kërkesës në mungesë të dëshmive, e refuzon.

Gjykata pasi ka shqyrtuar në tërësi të gjitha dëshmitë e dorëzuara në këtë rast në lidhje me kërkesën për kompensim të asistencës sociale për periudhën objekt kontesti, ka gjetur se pjesa tjetër e kërkesës përtej shumës së aprovuar, për periudhën 1 janar 2006 – 14 gusht 2007, nuk është e mbështetur në prova dhe dëshmi relevante. Siç ka arsyetuar edhe e paditura në mbrojtjen e saj, ankuesi kishte dështuar të dorëzonte prova dhe dëshmi relevante edhe në procedurën e likuidimit kur ishte shqyrtuar kërkesa e tij kreditore nga AL.

Andaj, gjykata vie në përfundim se meqenëse ankuesi kishte statusin e punonjësit në asistencë sociale tek NSH-ja dhe se ka pjesërisht dëshmi se NSH i kishte mbetur borxh kompensimin për periudhën e lartcekur, kësaj i takon e drejta në kompensim të mjeteve të asistencës sociale, në shumë e aprovuar. Një interpretim i tillë është në pajtim edhe me precedentët e fundit të DHPGJS-së dhe Kolegjit të Apelit në lidhje me këto raste dhe këtë NSH (AC-I-22-0320, AC-I-22-0465, etj.).

Gjykata e aprovon shumë në lartësi prej 60.00 € në emër të interesit ligjor bazuar në nenin 37.3 të Shtojcës së Ligjit nr. 04 / L-034 për Agjencinë Kosovare të Privatizimit. Sipas nenit të lartcekur të gjitha kërkesat e bëra ndaj Ndërmarrjes mund të përfshijnë kamatë në çfarëdo shume themelore të grumbulluar deri para datës së Vendimit të Likuidimit, me kusht që kjo kamatë të mos tejkalojë 10% (dhjetë për qind) të shumës themelore.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjyqimit.

Taksat gjyqësore

Në bazë të nenit 62.2 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e paditura AKP si palë e pasuksesshme, obligohet ti paguaj ankuesit shpenzimet e procedurës dhe atë në bazë të rregullores së tarifës së Odës së Avokatëve, për ankesë në shumë prej 104.00 € dhe për taksën gjyqësore në shumë prej 20.00 €, apo të gjitha në shumë prej 124.00 €.

Këshilla juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Sylejman Shumolli
Gjyqtar